

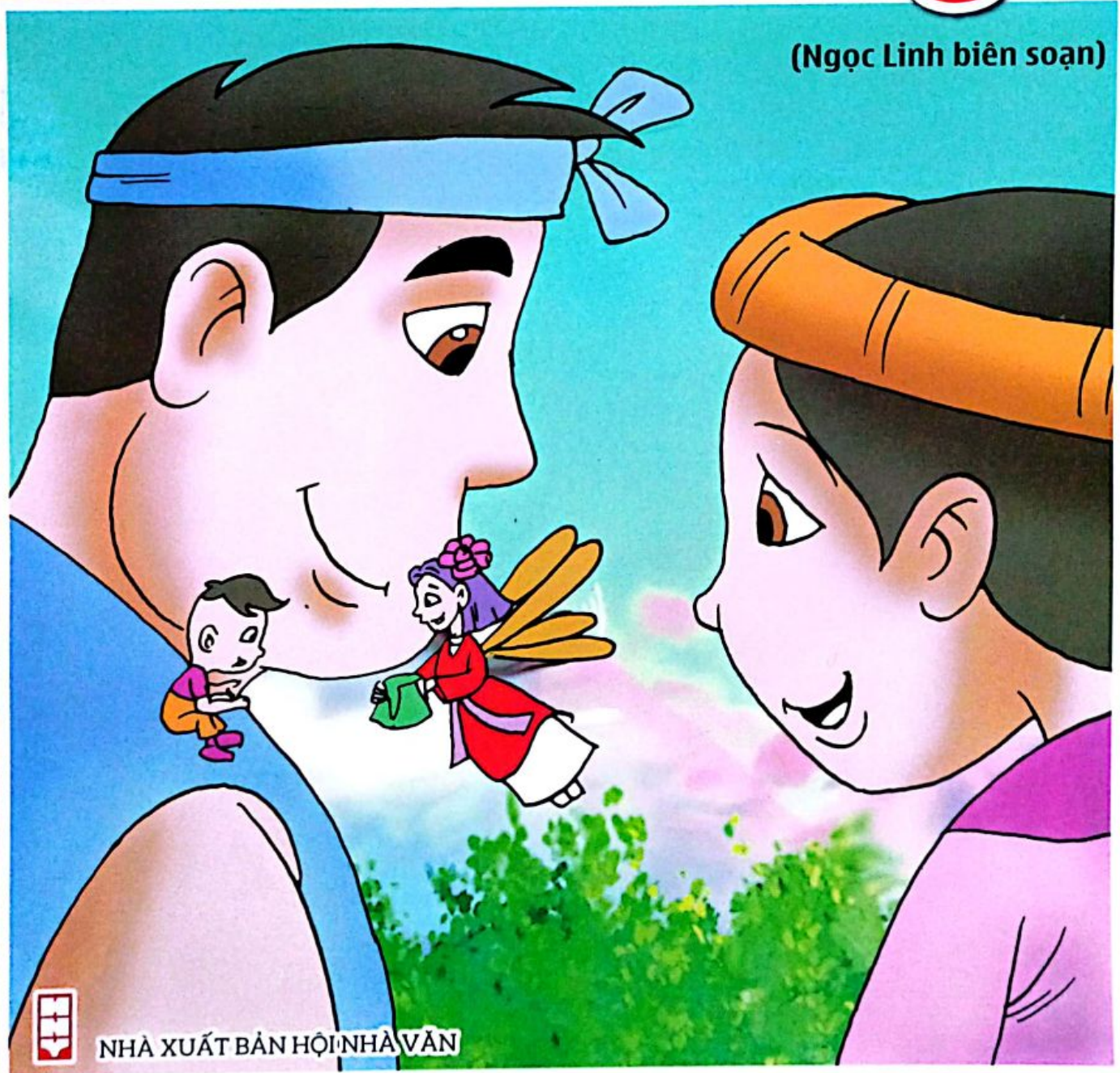
Truyện Cổ Tích chọn lọc

Song ngữ Việt - Anh

Mới

Cô Tiên Hoa Hồng

(Ngọc Linh biên soạn)

NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN

Ngay xưa ngày xưa, có hai vợ chồng nghèo, cầu xin mãi mới sinh được một cậu con trai. Nhưng dù đã lên sáu tuổi, cậu bé vẫn chỉ nhỏ tí ti, chỉ bằng ngón tay út của mọi người. Ai cũng gọi chú là Tí Hon.

Hàng xóm thường nói : “Nhà cô Na rõ khổ, mãi mới sinh được thằng bé, nhưng chẳng giúp được gì.”

Once upon a time, there was a poor couple who had been praying for a long time until they had a baby boy. But even when he turned six, he was tiny as a pinkie. Everyone called him Tiny. Neighbours usually said: “What a pity for Ms. Na, it was every difficult for them to have a child but he cannot help them with anything.”

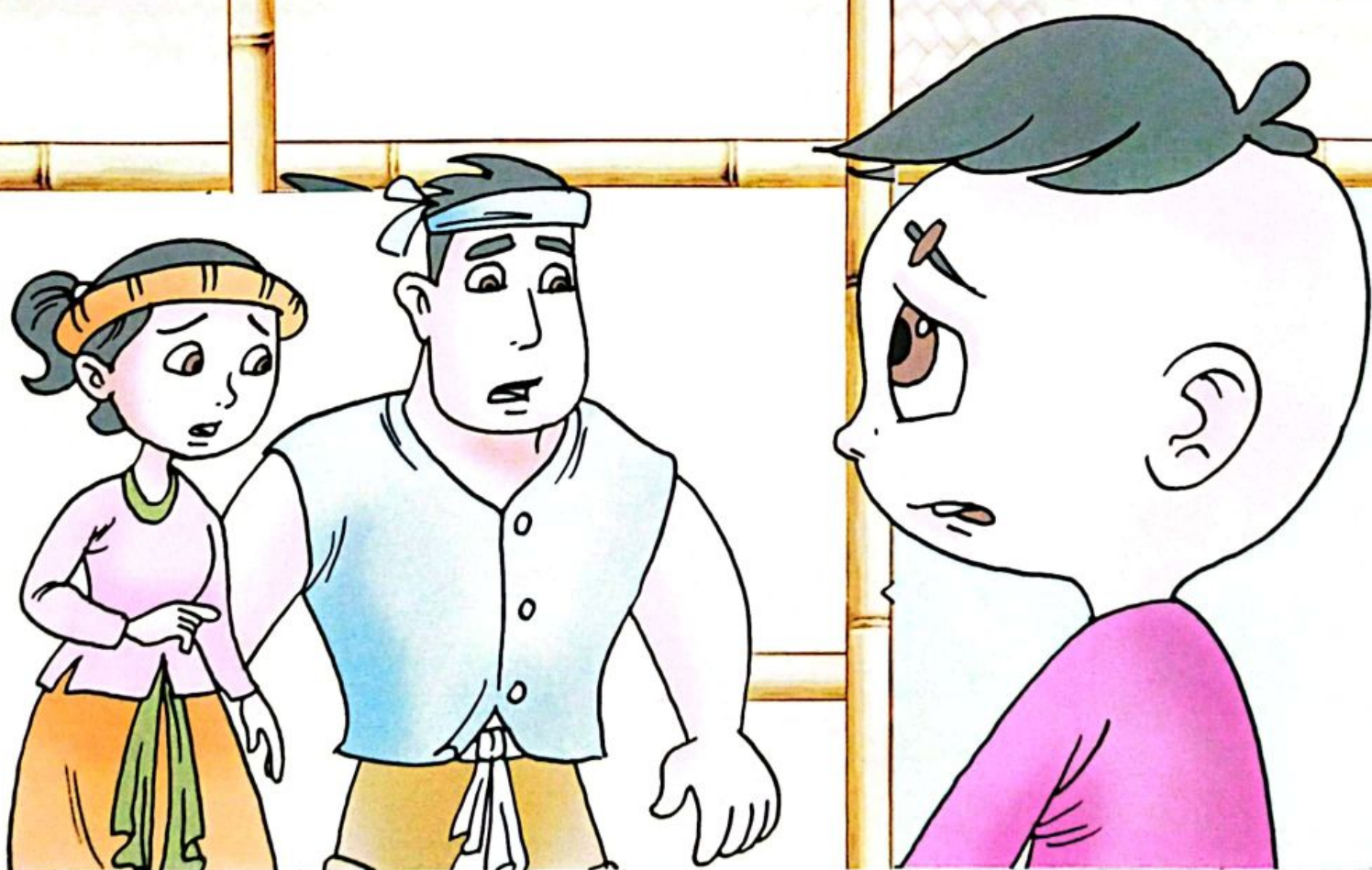
Cậu bé nghe được thì buồn lắm, nhưng mẹ cậu bé nói: “- Sao lại không giúp được gì? Tí Hon là niềm vui vô bờ bến của cha mẹ, cha mẹ yêu Tí Hon nhất trên đời!”

Vừa giúp cha mẹ những chuyện nhỏ, Tí Hon còn rất ham đọc sách và học hỏi. Một hôm, cha mẹ Tí Hon nói: “- Sắp tới vào mùa, cha phải đi cấy thuê ở làng khác, sẽ về khuya lắm, không ở cạnh Tí Hon được nữa rồi!”

Tiny heard them saying that and got very upset, but his mother said: “It is not true when they say you cannot help us! You are our most precious gift, we love you more than anything!” Tiny helped his parents with odd jobs, he loved reading books and learning new things. One day, his father told him: “The crop is coming, I have to go cultivating for money in other villages so I will come home late, I will not be able to stay with our Tiny!”

Tí Hon nói: “- Thừa cha mẹ, để con đi chăn Trâu cho nhà Phú ông, nhà ta sẽ có thêm tiền, sẽ sớm mua được ruộng cày cấy, cha mẹ sẽ không phải đi làm thuê xa nữa”. Mẹ Tí Hon lo lắng: “- Không được đâu con à, con bé tí teo như thế này, mà Trâu nhà Phú ông con nào cũng to lớn, làm sao con chăn nổi?”. Tí Hon cương quyết: “- Con làm được mà, con bé, nhưng con biết nói cho Trâu nghe, cha mẹ cứ để con làm!”.

Tiny said: “Mom and Dad, please let me take care of the buffaloes for the Dives, we will have more money, you can buy field for planting sooner and will not have to go far to work for money.”. Tiny’s mother was worried: “It is not possible Tiny, you are this tiny, while all the Dives’ buffaloes are so huge, how can you take care of them?”. Tiny was strong-willed, he said: “I can do that, I am small, but I can tell the buffaloes to listen to me, please let me do that!”

Người cha nói với vợ: “- Hay cứ để cho con làm đi, Tí Hon cũng đã sáu tuổi rồi, nó tuy bé nhỏ nhưng rất thông minh, chắc không sao đâu!”. Cô Na nói: “- Ừ, thế thì để mẹ qua nhà Phú ông xin cho con làm thử coi nhé!”

Phú Ông đồng ý cho Tí Hon chăn đám Trâu nhà ông ta, thế là từ hôm ấy, mỗi sáng Tí Hon lùa đàn Trâu ra cánh đồng, bắt đầu công việc của mình.

Tiny's father told his wife: “We can let Tiny do that, he is six now, although he is small, he is very intelligent. It will be okay!”. Ms. Na said to Tiny: “Yes, I will go to the Dives' house, asking him to let you try!”

The Dives agreed to let Tiny herd his buffaloes. From that day, Tiny drove the buffaloes to the field every morning, starting his job.

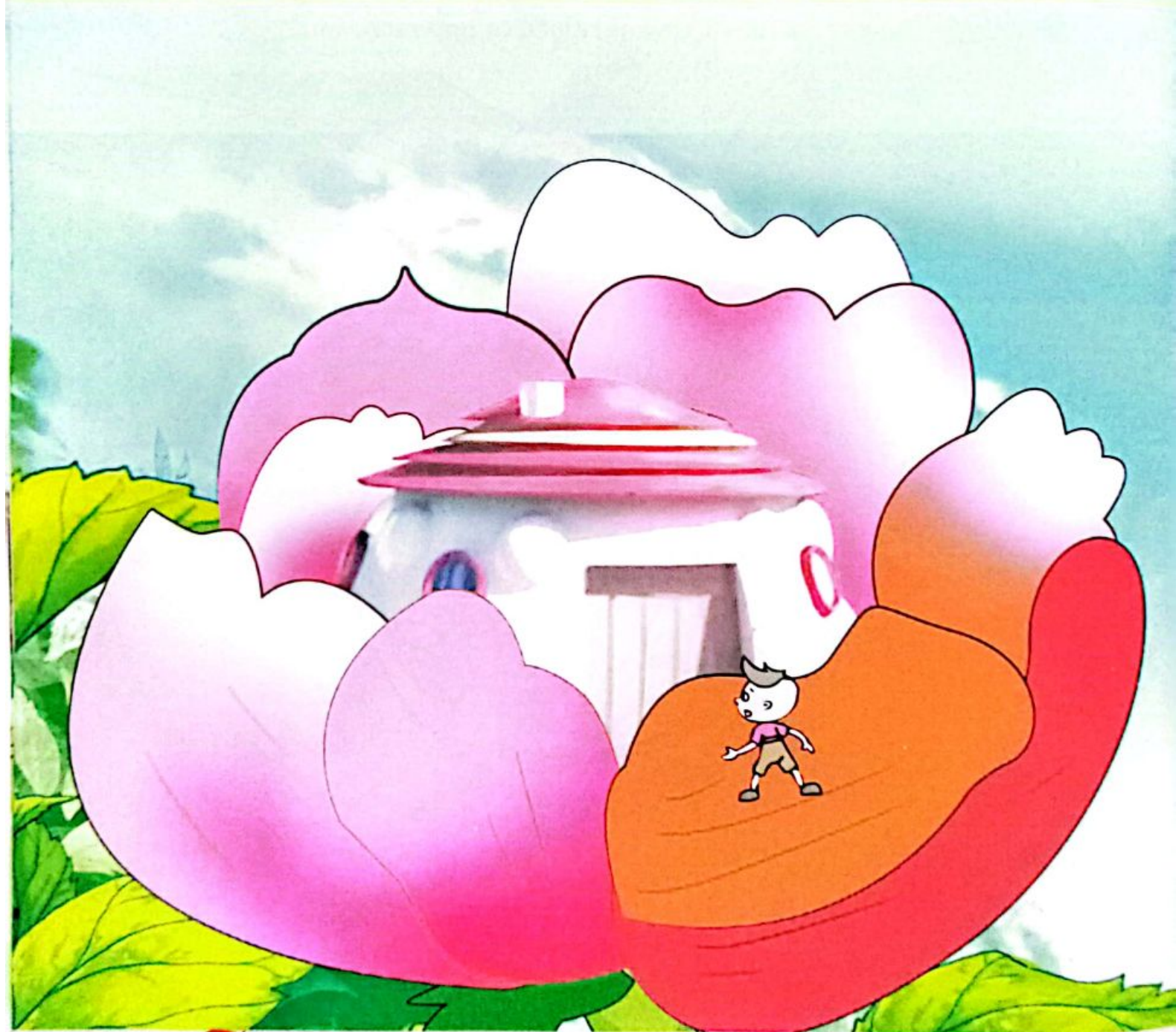
Tí Hon nói nhỏ vào tai Trâu: “- Nào, anh Trâu đầu đàn, đi ăn cỏ thôi!”. Trâu biết nghe Tí Hon nên dẫn đàn đi ra đồng. Tí Hon còn căn dặn Trâu: “- Anh Trâu ơi, đừng ăn Mạ non, chỉ ăn cỏ trên này thôi nhé!”.

Khi cỏ ở cánh đồng cạn dần, Tí Hon suy nghĩ: “- Cỏ ở đây hết rồi, làm sao Trâu ăn no được? Trâu ăn không no thì làm sao đủ sức cày ruộng? Anh Trâu đầu đàn ơi, giờ chúng ta lên núi đi, trên núi nhiều cỏ non xanh lắm!”

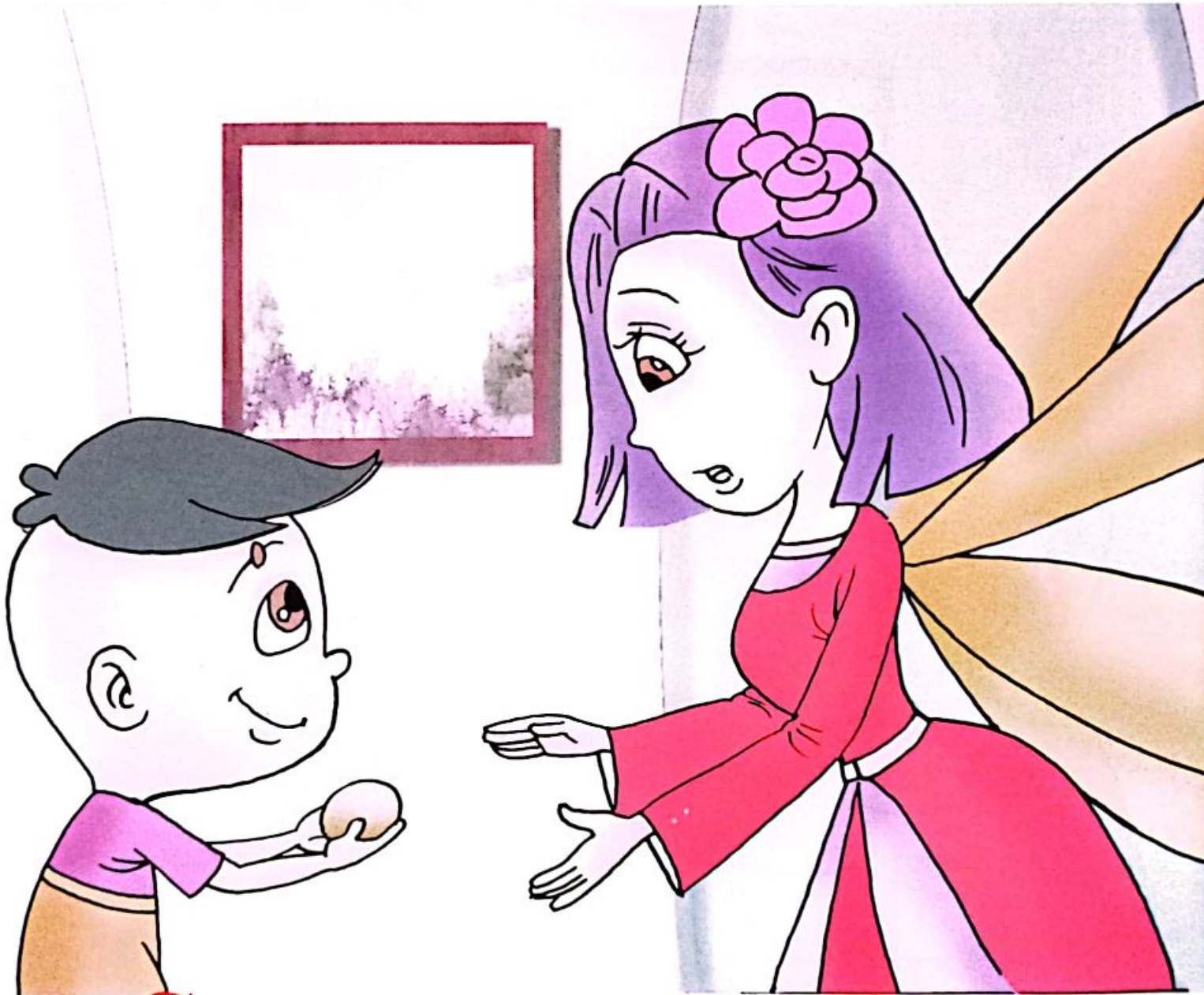
Tiny whispered in Leader Buffalo's ear: “Leader Buffalo, now graze the grass!”. The Buffalo obeyed Tiny's words and lead the herd to the field. Tiny also told the Buffalo: “Leader Buffalo, do not eat young rice plants, only graze the grass here!”. When the grass was gradually used up, Tiny thought: “There is no grass here anymore, how can the Buffaloes be full? How can they plough rice fields then? Leader Buffalo, we shall go to the mountain, there is a lot of fresh green grass!”.

Thế là Tí Hon lừa Trâu lên núi, Quả nhiên có rất nhiều cỏ non, Trâu ăn cỏ thỏa thuê, còn Tí Hon thì thành thơi nằm nghỉ trên lưng Trâu đầu đàn. Nhưng bỗng Tí Hon nhìn thấy một khóm hoa Hồng tuyệt đẹp, trong đó có một đóa hoa lớn nhất, Tí Hon nhìn kỹ thì thấy bên trong lòng đóa hoa có một ngôi nhà nhỏ, Tí Hon reo lên: “- Ôi, sao lại có một căn nhà ở đây thế nhỉ?”

Tiny drove the Buffaloes to the mountain, there was plenty of fresh grass. The Buffaloes grazed as much as they wanted, and Tiny comfortably lay on Leader Buffalo's back. Suddenly Tiny noticed a gorgeous rose bush and the biggest rose in there. Tiny looked carefully and saw a little house inside the rose, Tiny said excitedly: "Wow, there is a house in here!"

Tí Hon ngạc nhiên đi vào ngôi nhà thì thấy bên trong có một nàng tiên cũng nhỏ xíu như cậu đang nấu nướng, Tí Hon cất tiếng lễ phép: “- Cháu chào cô Tiên Hoa Hồng ạ!”. Cô Tiên cười như đã biết trước: “- À, chú bé Tí Hon đấy ư?, mời cháu vào nhà cô chơi!” Tí Hon thấy Cô Tiên đang làm bánh, nhìn đĩa bánh mà Tí Hon hít hà thèm lăm, cô Tiên liền đưa cho Tí Hon và nói: “- Tí Hon ăn đi, bánh cô làm ngon lắm đấy!”

Tiny got into the house in astonishment and saw a fairy who was as tiny as him. She was cooking. Tiny respectfully spoke to her: “Hello the Rose Fairy!”. The Fairy said as she had known him before: “Ah, is that Tiny? Please, come in!”. Tiny saw the Fairy making cookies, he looked that the cookie dished and really wanted to have some. The Fairy gave the dish to Tiny and said: “Have some of this Tiny, I made this, it is delicious!”.

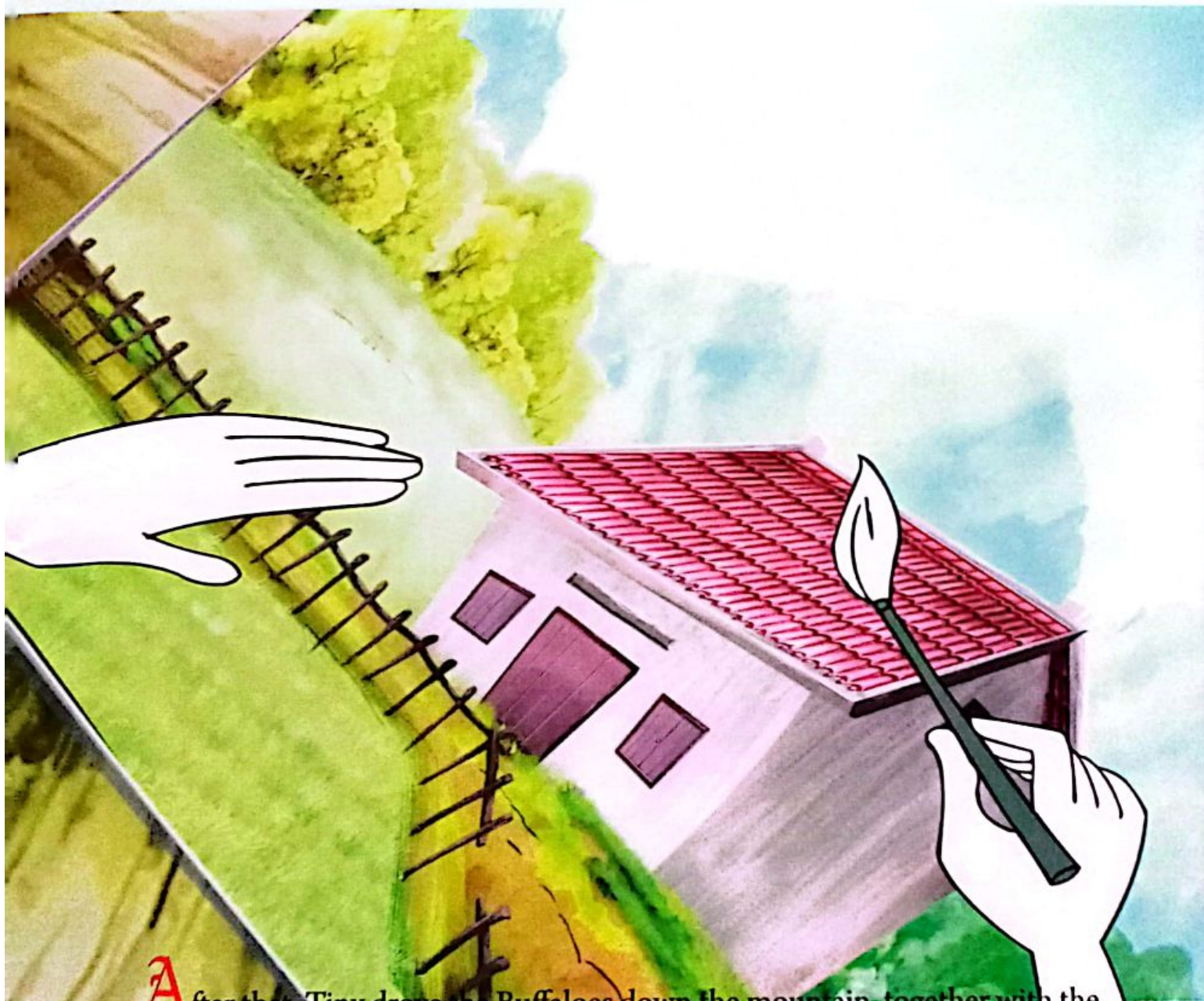
Tí Hon cầm lấy cái bánh nhưng lại do dự rồi bỏ vào túi áo, cô Tiên ngạc nhiên hỏi: “- Bánh cô cho sao con không ăn?”. Tí Hon nói: “- Con để dành mang về cho ba mẹ con ăn, nhà con nghèo lắm, ba mẹ con làm lụng đến khuya vẫn không đủ ăn, con thương ba mẹ con lắm!”. Cô Tiên cười xoa đầu Tí Hon: “- Tí Hon ngoan và hiếu thảo quá, Tí Hon cứ ăn đi, cô còn nhiều bánh mà! Ăn xong, cô sẽ về nhà giúp Tí Hon nữa”.

Tiny took a cookie but hesitated and put it in his pocket, the Fairy was surprised and asked him: “Why don’t you eat the cookie I gave you, Tiny?”. Tiny said: “I will bring it home to my parents. We are very poor, my Mom and Dad have to work until late but still cannot make ends meet, I love them so much!”. The Fairy smiled and patted Tiny’s head: “How nice and dutiful you are Tiny! Just have it, I still have many cookies here! And I will come to your house to help you too!”.

Sau đó, Tí Hon lừa đàn Trâu đi cùng cô Tiên Hoa Hồng xuống núi, đến trước căn nhà của cha mẹ Tí Hon, cô Tiên bảo: “- Giờ cháu lừa Trâu về nhà Phú ông rồi đi tìm cha mẹ cháu về đây!”

Tí Hon không hiểu chuyện gì nhưng cũng vui vẻ dạ rồi chạy đi ngay, cô Tiên ngồi trên nóc nhà, lấy bút thần vẽ ra một căn nhà lớn và một thửa ruộng bao la.

After that, Tiny drove the Buffaloes down the mountain, together with the Rose Fairy, they stopped in front of Tiny's house. The Fairy said: "Now you lead the Buffaloes back to the Dives' house and get your parents here!". Tiny did not understand why she asked him to do that but he still happily agreed and went away. The Fairy sit on the house roof, used her magic pen to draw a large house and a big field.

Một lát sau, Tí Hon và cha mẹ về đến thì ngạc nhiên vô cùng vì căn nhà lá đã hóa thành một căn nhà to lớn khang trang, cả hai đều trầm trồ : “- Ô, nhà của ai mà đẹp thế? Ruộng của ai mà bao la quá?”

Cô Tiên Hoa Hồng bay xuống và nói: “- Em làm giúp anh chị đấy! Từ nay anh chị không còn nghèo nữa, có ruộng cày, có nhà ở, có gia cầm để nuôi rồi!”

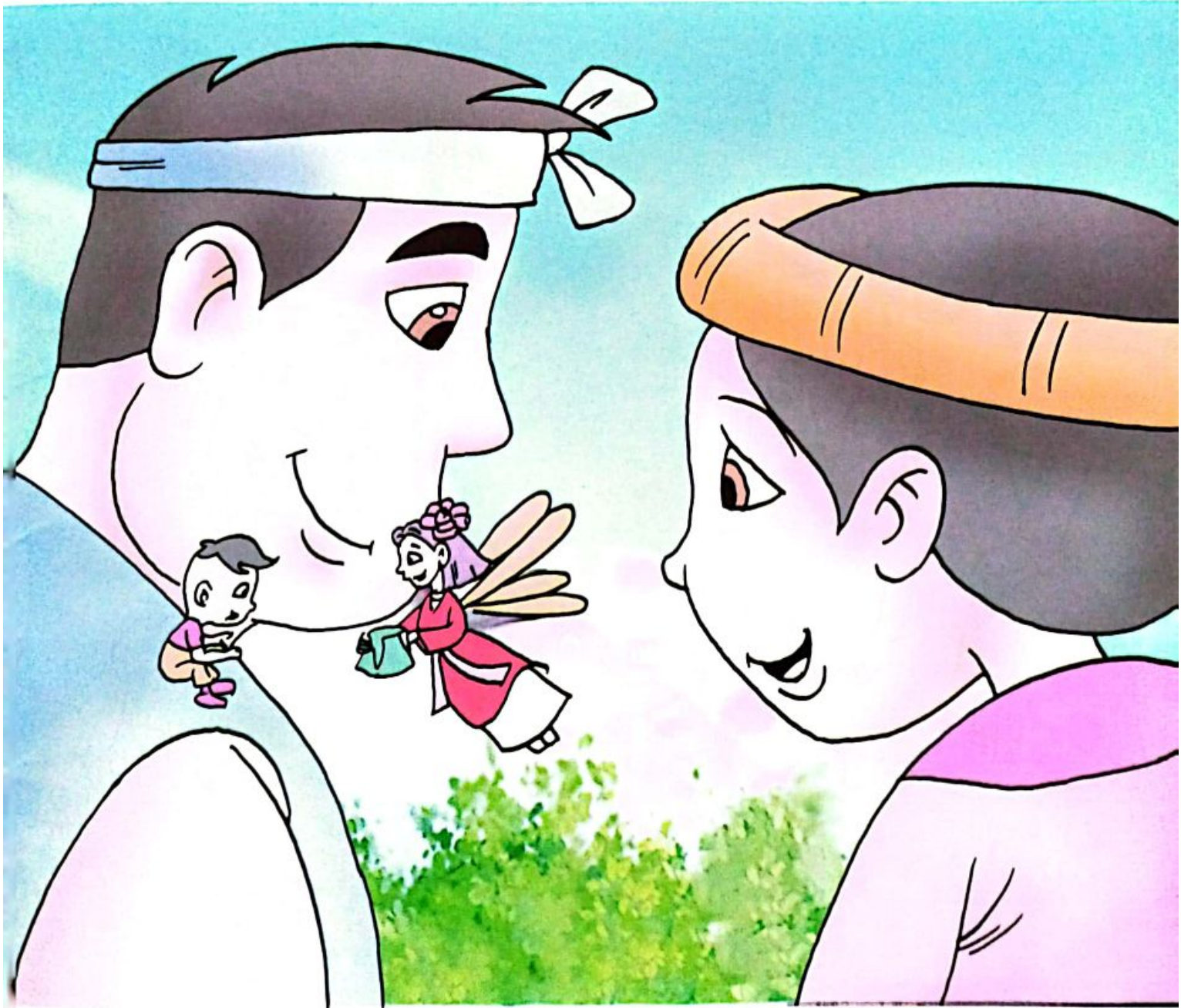

After a while, Tiny and his parents got home and were extremely amazed that their cottage had turned into a fine large house. Tiny's mother and father praised: "Wow, whose house is this beautiful? Whose field is this big?". The Rose Fairy flew to the ground and said: "I helped you with this! From now you are not poor, you have field, a house and cattle to raise!"

Tha mẹ Tí Hon cảm động nói: “- Chúng tôi cảm ơn cô Tiên nhiều lắm!”. Rồi cô Tiên cầm một chiếc áo khoác bay qua phía Tí Hon và bảo: “- Còn đây là món quà đặc biệt cô dành cho Tí Hon ngoan và hiếu thảo!”

Tí Hon vui mừng nhận lấy chiếc áo: “- Cháu cảm ơn cô Tiên ạ!”

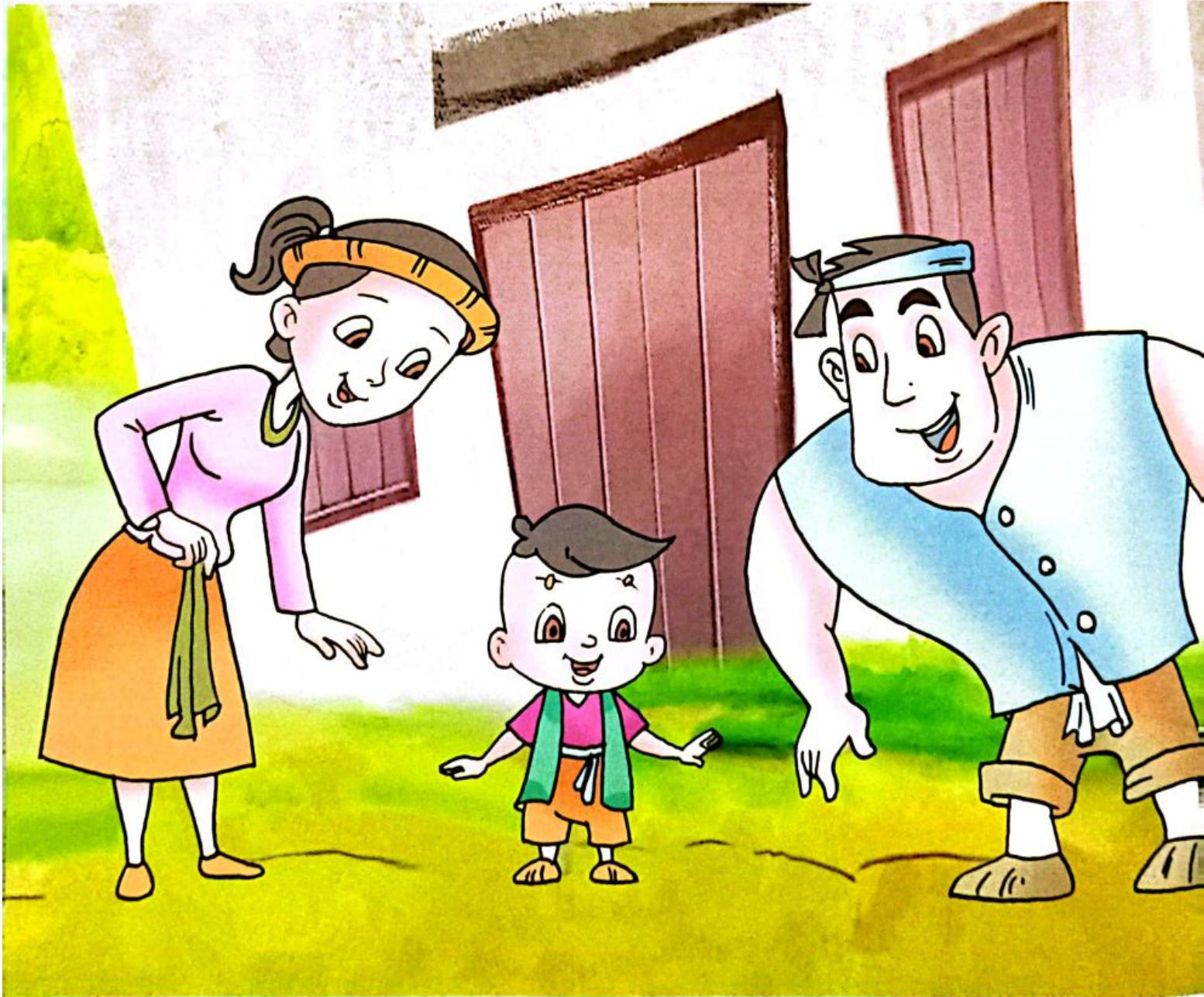
Cô Tiên nói : “- Bây giờ con hãy mặc chiếc áo này vào cho cha mẹ xem thử nhé!

Tiny's parents said with deep feeling: “Thank you very much the Rose Fairy!”. Then the Fairy carrying a coat flew towards Tiny and told him: “And this is my special present for nice and dutiful Tiny!”. Tiny happily received the coat: “Thank you the Rose Fairy!”. The Fairy said: “Now you can put on the coat for your parents to see!”.

Tí Hon liền khoác áo vào người, bỗng nhiên thân thể của chú bé lớn dần, lớn dần lên và Tí Hon hóa thành một cậu bé khôi ngô tuấn tú bình thường như bao đứa trẻ khác khiến cha mẹ cậu mừng vui khôn xiết.

Trước khi bay đi, cô Tiên Hoa Hồng còn quay lại nói: “- Đó là phần thưởng xứng đáng dành cho lòng hiếu thảo và ngoan ngoãn của con!”

Tiny put on the coat, suddenly he grew bigger and bigger. He turned into a beautiful boy like every other child and his parents were overwhelming with happiness. Before leaving, the Rose Fairy turned back and told them: “That is a worthy prize for your obedience and piety!”